

Vergaderjaar 2015–2016

31 497

Passend onderwijs

Nr. 205

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 maart 2016

De Tweede Kamercommissie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft mij verzocht om een brief te sturen naar aanleiding van de uitzending van De Monitor over ADHD. In deze uitzending werd de uitspraak gedaan dat scholen ouders voor een keuze stellen óf medicatie te nemen voor ADHD óf het kind van school te halen. De Gezondheidsraad heeft in 2014 een advies uitgebracht over ADHD, waarin zij de vraag aan de orde stelt of alle kinderen terecht worden gediagnosticeerd met ADHD (Kamerstuk 25 424, nr. 258). Een van de knelpunten die de Gezondheidsraad beschrijft is de ervaren diagnosedruk door ouders, onderwijs en zorg.

Deze signalen vind ik zorgelijk, zeker als ze voortkomen uit een handelingsverlegenheid bij scholen om passend onderwijs te bieden. Met passend onderwijs is een druk vanuit scholen om diagnoses niet meer nodig: de ondersteuning is niet meer afhankelijk van diagnoses, maar is beschikbaar voor alle kinderen die ondersteuning nodig hebben. In het verleden was een diagnose noodzakelijk om een leerlinggebonden financiering, het zogenaamde «rugzakje», aan te vragen. Daarmee ontstond er een prikkel voor scholen om leerlingen te laten diagnosticeren, waarmee zij extra financiering aan konden vragen. Met passend onderwijs is deze prikkel voor scholen weggehaald en kunnen scholen bij het samenwerkingsverband extra ondersteuning aanvragen. Hiervoor is een diagnose hebben niet meer verplicht. Passend onderwijs is erop gericht om alle kinderen een passend aanbod te bieden, ook de kinderen met druk gedrag of ADHD. In passend onderwijs kijken we niet meer naar wat een kind *heeft*, maar naar wat een kind *nodig heeft*.

Ik zie wel dat scholen moeite hebben met leerlingen met druk gedrag. Vaak zijn er docenten binnen een school die beter met bepaald gedrag om kunnen gaan dan andere docenten. In het gesprek met elkaar kunnen leerkrachten van elkaar leren in het omgaan met dergelijk gedrag. Om leerkrachten te ondersteunen bij dit gesprek, heeft het Nederlands Jeugdinstituut (NJI) in opdracht van OCW een gesprekshandleiding

ontwikkeld. Het NJi heeft deze handleiding in de praktijk getoetst bij intern begeleiders en leerkrachten, en heeft hier veel positieve reacties op gekregen. De handleidingen voor primair onderwijs en voor voortgezet onderwijs zijn gepubliceerd op www.passendonderwijs.nl, en zijn vrij beschikbaar voor alle scholen.

Daarnaast zie ik het probleem van ervaren diagnosedruk, door ouders, onderwijs en zorg, zoals door de Gezondheidsraad is beschreven in haar advies. Ik ben samen met het Ministerie van VWS, de brancheorganisaties van zorg- en onderwijsprofessionals, onderwijsraden en ouderorganisaties bezig om dit advies te verwerken. Hiervoor is een plan van aanpak geschreven, dat onder andere gepubliceerd staat op www.passendonderwijs.nl. Dit plan beschrijft alle activiteiten die de betrokken organisaties ondernemen om de toenemende medicalisering onder kinderen met ADHD tegen te gaan.

Om beter in beeld te brengen waar, wanneer en door wie diagnosedruk wordt ervaren, organiseren de ministeries van VWS en OCW en de Nederlandse Vereniging van Pedagogogen en Onderwijskundigen (NVO) in het najaar van 2016 een tweetal expertbijeenkomsten. Voor deze bijeenkomsten zullen wetenschappers, zorgprofessionals, leerkrachten, ouders en indien mogelijk leerlingen worden uitgenodigd. Met deze deelnemers wordt in kaart gebracht hoe, waarom en door wie druk wordt uitgeoefend en waar de knelpunten zitten. Tegelijkertijd wordt ook gekeken naar de mogelijke oplossingen voor de ervaren druk. De knelpunten en oplossingen die gevonden worden in de expertbijeenkomsten worden aan scholen, leerkrachten, ouders en leerlingen teruggegeven met een landelijke bijeenkomst in najaar van 2016. Bovendien zal ik de conclusies van deze bijeenkomsten publiceren op de website www.passendonderwijs.nl.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
S. Dekker